

РЕШЕНИЕ

№ 4195

гр. София, 19.09.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 09.09.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Христозова, като разгледа дело номер **5265** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:
Производството е по реда на чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/ във връзка чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/

Образувано е по жалба вх. № 13762 от 17.06.2011 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № УП3459/14.06.2011 г. по описа на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, подадена от Б. А. Ф., гражданин на М., [дата на раждане] в [населено място], М., по народност берберин, религия – мюсюлманин – сунит, семейно положение - разведен, ЛНЧ [ЕГН], самоличността му е установена по реда на чл. 30, т.3 от ЗУБ. Обжалва се Решение № УП 102/03.06.2011 г. на Интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет, с което е отхвърлена молбата му за статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен и немотивиран, тъй като административният орган не е обсъдил конкретната бежанска история на Ф.. Жалбоподателят твърди, че ако интервюиращият орган е изследвал подробно основателния му страх от преследване в държавата по произход е щял да постанови акт , с който да му предоставен статут. В хода на съдебното заседание редовно призован, се явява лично, с назначения му служебен защитник и преводач от арабски език. Поддържа жалбата и моли да се отмени решението на интервюиращия орган.

Ответникът, редовно призован се представлява от юрк. М., която оспорва жалба и прави предложение същата да бъде отхвърлена като неоснователна и да се остави в сила решението на административния орган като правилно и законосъобразно.

Представителят на СГП излага становище, че жалбата е неоснователна, а решението на ответника правилно.

Настоящия съдебен състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Производството пред административния орган е инициирано с подаването на молба от Б. А. Ф. до ДАБ при МС с вх. № 781/31.05.2011 г., с която е поискал защита и закрила и на която дата е регистриран.

Видно от доказателствата по преписката се установява, че чужденецът е напуснал М. през 1998г. легално и през същата година е пристигнал легално в Р. Б., единствено с цел да продължи образованието си на частни начала, но не успял да завърши 2годишния курс на обучение. Същата година сключил граждански брак с българската гражданка С. В. И., след което през 2003г. се развежда. В началото на 2003г. по повод на извършена кражба в мароканското посолство е осъден на 8 години лишаване от свобода за съхранение на наркотици -чл.354а,ал.1 от НК. Относно обвинението за кражба в посолството, заявява, че нямал отношение към извършеното деяние, като това се потвърждава и от обвинителния акт на СГС по сл. Д. № 144/03 по описа на 01 ТО-ССлС, пр.вх.№ 690/ОЗг, копие от който е представено пред административния орган. Кандидатът е свободен от затвора на 26.06.2008г. условно, предсрочно. Пристигнал легално и останал в Б. близо 10 години, той подал своята първа молба за закрила едва през 2008г. - вх.№1075/13.10.08г. която мотивира с опасения, че поради факта,че извършеното престъпление - кражба не е на територията на Б., а в посолството на М., то е възможно да му бъде потърсена наказателна отговорност и в страната му на произход. С решение № 225/06.07.2009г. на председателя на ДАБ при МС на кандидата е бил отказан статут на бежанец и хуманитарен статут в Р. Б.. Кандидатът е обжалвал. С решение № 8851/29.06.2010г. по адм. дело № 11316/2009г. Върховният административен съд на Р. Б.-Трето отделение отхвърля жалбата. Молителят отново е обжалвал. С решение 14897/0712.2010г. върховният административен съд -Петчленен състав-1 колегия оставя в сила решение № 8851/29.06.2010г на ВАС, тричленен състав. Настоящото производство пред интервюиращия орган на ДАБ се явява второ по ред, С тази последваща молба чужденецът иска закрила заради липсата на демокрация и правосъдие в страната му на произход. С него е проведено интервю на 01.06.2011 г. На същото интервю са изследвани причините за нежеланието на чужденеца да се върне в държавата по произход. Той заявява, че нямал други проблеми, освен вече заявените при предишното му производство. Като новонастъпил факт посочва наличието на "някакъв документ" в М., който той не бил виждал, но разбрал за него от разговор с една от сестрите му, живееща в Катар. Не знаел точно дали е призовка, обвинение или присъда, знаел за него от 5 месеца, но не можел да го представи за момента, тъй като нямало кой да му го изпрати-брат му, който се намирал на мароканска територия не искал да му съдейства и помага. Такива съображения са изложени и пред съдебната инстанция, поради което му е дадена възможност да представи въпросния документ. В заседанието на 09.09.2011 г. жалбоподателят изрично заяви пред съда, че не може да се снабди с този документи.

Производството е приключило с решение № УП 102 от 31.05.2011 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което на основание чл. 70, ал.1, т.1 във връзка с чл. 13, ал.1, т.5 от ЗУБ е отхвърлена молбата на Б. А. Ф. за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Въз основа на изложеното по време на интервюто

интервюиращият орган при ДАБ и от приложената справка с вх. № 1406/22.03.2011 г. на дирекция "Европейски въпроси, международна дейност и европейски бежански фонд" при ДАБ, е приел, че не са налице основания за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на молителя Ф.. Обоснован е изводът за налачието на явна неоснователност на молбата за търсене на закрила, тъй като кандидатът не посочва никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

С оглед събраните по делото доказателства, настоящия съдебен състав на Административен съд – София - град, приема от правна страна следното:

Оспореното решение № УП 102 от 31.05.2011 г. на интервюиращ орган на ДАБ е връчено на кандидата на 08.06.2011 г., като жалбата до Административен съд София град е подадена чрез административния орган с вх. № УП 3459 от 14.06.2011 г. Следователно, жалбата е подадена в рамките на 7-дневния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на административнопроизводствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон, в установената от закона писмена форма и същият е съобразен с целта на ЗУБ. Не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК.

Оспореното решение е издадено в рамките на ускореното производство по чл. 68 и сл. от ЗУБ от интервюиращ орган съгласно компетентостта му, уредена в чл. 70 от ЗУБ. Съгласно чл. 70, ал. 1 от ЗУБ в срок до три дни от образуване на производството интервюиращият орган взема решение за: 1. отхвърляне на молбата като явно неоснователна по чл. 13, ал. 1; 2. прекратяване на производството по чл. 13, ал. 2 или чл. 15, ал. 1, т. 6, 8 и 9 ; 3. образуване на производство по общия ред.

В настоящия случай производството е образувано по молба на А. Б. Т. вх. № 781 от 31.05.2011 г. на РПЦ С. до ДАБ, като обжалваният административен акт е издаден в рамките на 3-дневния преклузивен срок по чл. 70, ал. 1 от ЗУБ от интервюиращ орган – Р. С.. Видно от приетото по делото писмено доказателство - заверено копие от заповед № 344/03.09.2010 г. на председателя на ДАБ при МС Р. Д. С. - младши експерт в отдел "Производство и настаняване" в РПЦ за бежанци в [населено място] е определен за интервюиращ орган, който да провежда ускорено производство по реда на глава шеста, раздел II от ЗУБ. Решението е издадено от орган, разполагащ с материална компетентност. Съгласно чл. 48, ал. 1, т.1 от ЗУБ председателят на ДАБ предоставя, отказва, отнема и прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Р. Б., като тези негови правомощия са уредени детайлно глава шеста, раздел III от ЗУБ -Производство по общия ред. Нормата на чл. 48, ал.1, т. 10 от ЗУБ овластява председателя на ДАБ да определя интервюиращите органи на ДАБ, които да провеждат ускорено производство по реда на глава шеста, раздел II. Следователно, обжалваното решение е издадено в рамките на ускореното производство по чл. 68 и сл. от ЗУБ от интервюиращ орган - И. Б., който е определен да изпълнява тези функции с изрична заповед на председателя на ДАБ.

Спазена е процедурата, уредена в глава шеста, раздел II от ЗУБ. Производството е започнало по писмена молба на кандидата Б. А. Ф. Т. с вх. № 781 от 31.05.2011 г., като интервюто с кандидата е проведено на арабски език, като изрично е установено, че последният разбира добре български език, видно от Сертификат, издаден от Затвора . [населено място] (л. 50). Не са нарушени правилата, съдържащи се в чл. 63а от ЗУБ.

След регистрирането на молбата на кандидата със същия е проведено интервю на 01.06.2011 г., за което е съставен надлежен протокол, подписан лично от молителя, преводач от арабски език и длъжностното лице в ДАБ. Видно от писмо рег. № Т – 2441 от 03.06.2011 г., рег.№ УП3459/03.06.2011 г., от директора на Специализирана дирекция „Т” – ДАНС до председателя на ДАБ при МС е спазено изискването, установено в чл. 58, ал.7 от ЗУБ органите, които са сезирани с молба за предоставяне на закрила задължително да изискват становище от ДА „Национална сигурност”.

В процесния случай се касае за последваща молба на кандидата по смисъла на § 1, т.6 от ДР на ЗУБ, доколкото в преписката се съдържат данни за наличието на обстоятелството, че по отношение на молителя производство за предоставяне на статут в РБ е приключило с влязло в сила решение. Верен е изводът на интервюиращия орган, че лицето не е посочило конкретни причини, от които да се направи извод или предположение за наличието на основателен страх от преследване у кандидата. Сочените мотиви, обуславящи желанието на кандидата да получи статут не попадат в предметния обхват на закрила по ЗУБ, а се касае за причини от личен и наказателноправен характер. Освен посоченото пред административния орган, което се поддържа в съдебното производство, относно бежанската история на жалбоподателя. Последният излага аргументи в съдебно заседание, че живее на семейни начала с лице от другия пол, което според него е в начален стадий на бременост. В обясненията си Ф. не посочва имена, възраст и други индивидуализиращи белези на това лице, както и безспорни писмени доказателства за предполагаемата бременост.

С оглед събраните по делото писмени доказателства се установява, че жалбоподателят не навежда нови факти, поради което правилен и обоснован е изводът на интервюиращия орган за липсата на предпоставки по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ за предоставяне на бежански и хуманитарен статут на Б. А. Ф.. По време на интервюто молителят не сочи и не твърди, че са налице нови обстоятелства, обуславящи молбата му за предоставяне на закрила, а единствено се позовава на условията на живот в Б.. Следователно, правилно административният орган е приел, че е налице основание по чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ за обосноваване на отказ за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут по молбата на Б. А. Ф.. В молбата си за закрила от 31.05.2011 г. и по време на проведеното интервю молителят не е заявил никакви нови обстоятелства, които да са от съществено значение за личната му история или държавата му произход. Желанието или нежеланието на лице да се завърне в държавата си по произход, както и причините от икономически характер, обуславящи желанието му да остане да пребивава в Б. също не могат да бъдат подведени под хипотезиса на правната норма на чл. 13, ал. 1, т. 5 от ЗУБ, тъй като се касае за субективно състояние на кандидата, а не за определено обстоятелство, което е от обективен характер, стоящо извън волята на молителя.

Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че оспореният административен акт е немотивиран и не е налице произнасяне относно сигурността на държавата по произход на кандидата. В рамките на проведеното ускорено производство интервюиращият орган е разгледал само сочените в молбата за предоставяне на закрила и в проведеното интервю факти и обстоятелства и правилно е приел, че молбата на А. Б. Т. е повторна по смисъла на § 1, ал. 6 от ДР на ЗУБ и че в нея не се сочат новонастъпили обстоятелства от съществено значение за личното положение на кандидата. Не съществува законова пречка молителят да уреди положението си в РБ по реда на Закона за чужденците на РБ. Едновременно с това следва да се посочи, че с нормата на

чл. 70, ал. 2 (преди изм. ДВ, бр. 52 /2007 г.) се уреждаше задължението за интервюиращия орган при отхвърляне на молбата като явно неоснователна по чл. 13 от ЗУБ да се произнася по сигурността на държавата по произход на кандидата. В действащата към датата на издаване на оспорения административен акт редакция на разпоредбата на чл. 70 от ЗУБ не се предвижда императивното изискване интервюиращият орган да излага мотиви относно сигурността на държавата по произход на чужденеца, поради което не е налице допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

По тези съображения Административен съд София град, I отделение, 8-ми състав намира, че обжалваното решение № УП 102/03.06.2011 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС е законосъобразно и жалбата на Б. А. Ф. следва да се отхвърли като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 85, ал. 4 от ЗУБ и чл. 172, ал. 2, предл. 4 от АПК, Административен съд София град, I отделение, VIII състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. А. Ф., гражданин на М. срещу Решение № УП - 102 от 03.06.2011 г. на интервюиращ орган в Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението е окончателно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: